

Nr 424

Av herr Larsson, Thorsten, om höjt anslag till Bidrag till försöksvis anordnad familjerådgivning.

(Lika lydande med motion nr 504 i Andra kammaren)

Riksdagen beslöt år 1960 att lämna bidrag till försöksvis anordnad familjerådgivning. Verksamheten har inte växt ut så fort som man hade hoppats. Orsakerna kan vara flera, bl. a. svårighet att skaffa kvalificerad personal, som fyller kravet för statsbidragsbestämmelserna. Under senaste året har byråernas antal ändock stigit med fem till tio, och ansökningar om statsbidrag föreligger nu för ytterligare tre byråer.

Medicinalstyrelsen har fått i uppdrag att sammanställa och analysera vunna erfarenheter av försöksverksamheten. Men redan nu, innan den sammanställningen är gjord, så säger erfarenheten från de platser där den bedrivits att det finnes ett mycket stort behov av denna verksamhet. Antalet skilsmässor har under senare år ökat, orsakerna är naturligtvis flera, men strukturomvandlingen av vårt samhälle och ombyte av miljö spelar nog en stor roll, liksom nya synsätt och omvärderingar av gamla normer skapar konfliktsituationer som kan vara svåra att bemästra för den enskilda människan och för familjen. Problem, som för den enskilda individen synes vara omöjliga att lösa, kan kanske efter samtal med kurator ändå finnas lösningar för. Därför är det, som departementschefen säger, angeläget att familjerådgivningsbyråer inrättas inom landstingsområden som nu saknar sådana. Därför synes det vara väl motiverat att medicinalstyrelsen nu äskar högre anslag för att kunna möta de ökade krav som ställs på statsbidrag, när byråernas antal ökar. Departementschefen har emellertid uppfört anslaget med oförändrat belopp 140 000 kronor.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte till Bidrag till försöksvis anordnad familjerådgivning för budgetåret 1966/67 anvisa ett förslagsanslag av 200 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1966

Thorsten Larsson
